

vigtigt og meget betænkeligt Ændringsforslag, som nogle Medlemmer, tilfældigt et Flertal i Udvalget, her har stillet. Den ærede Ordfører (H. P. Hansen [Sorø Amts 3die Valgkreds]) har gjort sig til en varm Talsmand for dette Flertals Standpunkt, og det er jo en ærlig Sag; hver maa tale for sin Overbevisning. Men jeg kan nu ikke tro, at et eneste Medlem af dette Ting staaer uforstaaende overfor den Opfattelse, at som Forholdsregel til Fredning af Laks og Ørred er dette Ændringsforslag ikke af nogen nyttig, men af en skadelig Natur. Den ærede Ordfører siger: Men naar det er saa nyttigt med denne langvarige Fredning, hvorfor er I da gaaet med til at ophæve Januar-Fredningen, og hvorfor har I ikke stillet Forslag om at holde Fredning hele Oktober Maaned? Hertil vil jeg svare, at det har der virkelig ogsaa i Kommissionen været Forslag om. Fredning i hele Oktober er særdeles tjenlig til at beskytte Fisker under dens Opgang, og Januar-Fredning er særdeles tjenlig til at beskytte den som Nedfaldsfisk, naar den som et magert, udmattet og udleget Eksemplar af sin Art gaar ud i det salte Vand igen for at søge Kræfter og forøge sin Vægt ved en overvættes Indtagelse af Føde. Nedfaldslaks og Nedfaldsørred fredede vi, første Gang vi her i Tinget lavede en Lov for Randers Fjord og Gudenaalen. Da blev al Nedfaldslaks og al Nedfaldsørred fredet. Den er af meget ringe Værdi, og den er let kendelig ved sin fremtrædende Magerhed og ved, at den endnu er i Besiddelse af det store Krognaab, som den lægger sig til i den Tid, den skal lege. Det er jo imidlertid rigtigt, som det er blevet sagt, at der her er to Interesser; der er dem, der har Interesse i at fange Fisker til enhver Tid, og der er en Bestræbelse, der vil frede den paa fornuftige Tider og fremskaffe de flest mulige Fisk. Disse to Interesser staaer imod hinanden, og de, hvis Interesse gaar ud paa at fange Fisker, er selvfølgelig i god Tro, naar de mener, at man fremmer Fiskernes økonomiske Interesse ved blot at lade dem fiske op uden at sørge for, at der stadig er noget at fange. Men det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) har saa godt og saa rigtigt paavist, at dette er en helt gal Tro. Navnlig overfor en saadan Fisk, der leger oppe i det ferske Vand paa bestemte Tider af Aaret og ikke kommer op fra det salte Vand uden gennem en langsom Bevægelse med flere

Dages Ophold ud for det ferske Vand for at vænne sig dertil, er der en Mulighed for en effektiv Fredning, hvorved vi befolker de salte Vande til Saltvandsfiskerens Gavn og Glæde med gode og fangeværdige Eksemplarer, og en saadan Fredning skulde man ikke berøve os. I Kommissionen, hvor der sad baade Videnskabsmænd og Saltvandsfiskere og Ferskvandsfiskere, var disse forskellige Interesser repræsenterede. Videnskabsmændene ønskede Fredning i Oktober, November og December og nogen Beskyttelse ogsaa for Nedfaldsfisken. Denne sidste Del af Fredningen er det, vi bedst kan undvære; thi paa den Tid har Fisker leget og gjort sit til at vedligeholde Arten; den egentlige Legetid er November og December. Derfor enedes vi ved et Kompromis om at bortkaste Oktober og bortkaste Januar og sætte Fredningstiden fra 1. November til 31. December, det vil sige de to Maaneder November og December fuldt ud. Men naar vi enedes om det, var det under den Forudsætning, at dermed skulde der ogsaa være Enighed mellem Fiskerne, ikke blot dem i Kommissionen, men ogsaa de Fiskere ude i Landet, som hvis Talsmænd de sad, og atter mellem os Folkerepræsentanter. Det var Forudsætningen for og Meningen med det hele, og derfor er det højst beklageligt, at der, efter at den ene Lov er traadt ud i Livet med Fredning i de to Maaneder, her skal kæmpes en stor Strid om at lave Resultatet om for de andre Loves Vedkommende, saaledes at Arbejdet bliver illusorisk.

Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) omtalte ogsaa — foruden at udtale, at det var mærkeligt, at vi ikke havde forlangt Fredning i Oktober Maaned — sin Forundring over, at vi kunde gaa med til de særlige Bestemmelser for Skive og Hjarbæk Fjordes Vedkommende. Ja, det er ogsaa galt med de Bestemmelser for Skive og Hjarbæk Fjorde; men der er lokale Forhold, der medfører, at det heller ikke under den nugældende Lovs Virkeomraade har været muligt at gennemføre Fredningen af Laks og Ørred der. Men der er virkelig en Forskel her med Hensyn til de strenge Bestemmelser, der gælder om, hvad Fiskerne i Hjarbæk og Skive Fjorde maa gøre under Udøvelsen af deres Torskefiskeri, naar der gaar Laks i deres Garn. De kan da af Landbrugsministeren faa Tilladelse til at beholde de Laks, som er gaaet i Torskegarnet, og Landbrugsministeren kan for Torskefiskeriet i Skive og Hjarbæk Fjorde